Ankenævnet for Forsikring

Den 19. august 2015 blev i sag nr. 87788:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har haft to pensionsordninger i PFA Pension. Han klager over, at selskabet efter hans opfattelse har overført et for lille beløb, da han i 2007 ophævede sine pensionsordninger og fik overført depoterne til en bank.

Klageren har anført, at der mangler at blive overført bonus/KundeKapital.

Selskabet har afvist, at det har overført et for lille beløb. Selskabet har anført, at bonus er blevet tilskrevet, mens pensionsordningerne eksisterede, og at der ikke var tilknyttet KundeKapital til pensionsordningerne. Selskabet har desuden gjort gældende, at et eventuelt krav under alle omstændigheder er forældet nu 8 år senere.

Klageren har i klageskemaet af 8/3 2015 anført:

> "Policerne hos PFA blev tegnet med garantirente og årlige tilskrivninger af bonus / KundeKapital. Konteret på min konto specifikt.
> I 2007 blev disse pensionsordninger overført til Danske Bank, som bedyrede, at Bonus-KundeKapitalen fulgte med ved at gå fra garantirente til markedsrente! PFA fik brev fra mig den 13/1 2007 … manglede forklaring på manglende bonus. Den kom ikke, så jeg kunne have disponeret anderledes!
>
> **Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?**
> Gennem pressen og nyhederne i øvrigt er jeg bekendt med, at rigtig mange ikke har fået denne bonusdel / KundeKapital overført. Policerne blev tegnet med denne tekst og kan

kun ændres med min accept! I beløb udgør det mellem 8,8 % til ca. 30 % (6,2 mill. x 20 % ≈ 1,2 mill.!)."

I brev af 26/3 2015 fra selskabet til nævnet hedder det:

"1. Det forhold, der klages over og vores standpunkt i kort form
[Klageren] klager over, at vi overførte et for lille beløb til Danske Bank i 2007, da [klageren] valgte at ophæve sine to pensionsordninger hos os og overføre depoterne til banken. [Klageren] anfører, at der mangler at blive overført bonus/KundeKapital.

Vores standpunkt er i kort form, at vi overførte det fulde depot. Dette inkluderede bl.a. den bonus, der var tilskrevet i den periode, hvor pensionsordningerne havde eksisteret. Der var ikke knyttet KundeKapital til pensionsordningerne, hvorfor de overførte beløb ikke inkluderede noget beløb, der vedrørte KundeKapital. [Klageren] havde ikke krav på at få en andel af de kollektive reserver (kollektivt bonuspotentiale). I øvrigt vil et eventuelt krav, der havde bestået i 2007, være forældet nu 8 år senere.

2. Faktiske forhold
Vi oprettede med virkning fra 1. januar 1994 pensionsordning … for [klageren] som led i hans ansættelse i …, der hørte under pensionsaftalen for virksomhedspensionsordningen, som … havde indgået med PFA Pension. Policeudskriften med virkning fra 1. januar 1994 vedlægges som bilag … Forsikringsbetingelserne er PFA Pension's forsikringsbetingelser – 1. juli 1994 (BL4210, 07.94), der vedlægges som bilag …

[Klageren] tegnede pr. 1. september 1995 en PFA-Konto, der er en ratepension… Det skete også som led i [klagerens] ansættelse i … Aftalen af 14. august 1995 om [klagerens] PFA-Konto vedlægges som bilag … Policeudskriften for PFA-Konto med etableringsdato 1. september 1995 vedlægges som bilag … Forsikringsbetingelserne er PFA Pension's forsikringsbetingelser – 1. juli 1994 (BL4210, 07.94), der vedlægges som bilag …

Indbetalingerne til de to pensionsordninger ophørte i 2000 og de blev ændret til fripolicer uden præmiebetaling.

I 2006 og begyndelsen af 2007 fik vi anmodninger fra Danske Bank om, at vi skulle ophæve de to pensionsordninger og overføre depoterne til Danske Bank. Den 11. januar 2007 overførte vi depotet på 2.309.008 for police …, og den 13. februar 2007 overførte vi depotet på 181.080 kr. for police …

I januar 2007 sendte [klageren] brev til os om, at vi ikke havde overført bonus sammen med depotet for police … Vi svarede, at bonus var indeholdt i det overførte depot. [Klageren] klagede derefter til Ankenævnet over dette (Ankenævnets sag 71.267). Efter at vi havde sendt svar til Ankenævnet, tilbagekaldte [klageren] sin klage i brev af 11. juli 2007 til Ankenævnet.

I august-september 2013 sendte [klageren] nye breve til os om dette, og vi fastholdt, at vi ikke skulle have overført større beløb i 2007 end de depoter, som vi overførte. I december 2014 – februar 2015 sendte [klageren] igen breve til os om dette, og vi fastholdt vores standpunkt i svarbreve, hvorefter [klageren] har sendt klagen til Ankenævnet.

3. Begrundelse for vores standpunkt
[Klageren] anfører i pkt. 1 i klageskemaet til Ankenævnet, at policerne blev tegnet med garantirente og årlige tilskrivninger af bonus/KundeKapital.

3.1. Grundlagsrente (ikke garantirente) og løbende tilskrivninger af bonus i pensionsordningerne
Det er ikke korrekt, at der var en garanteret rente i de to policer. De to pensionsordninger var gennemsnitsrenteordninger med ydelsesgaranti. Ydelsesgarantien er den minimumsudbetaling, der vil ske fra det aftalte pensioneringstidspunkt, og denne minimumsudbetaling er betegnet som tarifudbetaling i policeudskrifterne. Minimumsudbetalingerne er beregnet ud fra de aftalte indbetalinger for de aftalte indbetalingsperioder og med standardsatser for rentetilskrivning (som kaldes grundlagsrente) og for udgifter til administrationsomkostninger og forsikringsdækninger.

Hvis det viste sig, at den reelle forrentning var større end standardsatsen for rentetilskrivning (som kaldes grundlagsrente), og/eller at de reelle udgifter til administrationsomkostninger og forsikringsdækninger var mindre end standardsatserne for disse, ville der blive et overskud, som kunne føre til, at pensionsordningerne fik bonus. Bonussen ville løbende blive givet via den faktiske rentetilskrivning, som kaldes depotrenten, ved at denne er højere end grundlagsrenten, som er anvendt til beregning af minimumsudbetalingerne (tarifudbetaling). Når der bliver tilskrevet en højere forrentning, vil det føre til, at de faktiske udbetalinger fra pensioneringstidspunktet vil blive større end minimumsudbetalingerne (tarifudbetaling).

Finanstilsynet fastsætter den maksimale grundlagsrente for nye og forhøjede indbetalinger og denne blev i perioden, hvor vi havde pensionsordningerne, først nedsat fra 5 % til 3 % og senere fra 3 % til 2 %. Den faktiske forrentning (depotrenten), der blev tilskrevet depoterne, var i den første del af perioden højere end den højeste af disse grundlagsrenter. I den sidste del af perioden svarede depotrenten til den nævnte højeste af disse grundlagsrenter, og depotrenten var dermed højere end de nævnte lavere grundlagsrenter. Pensionsordningerne har dermed løbende fået bonus via depotrenten.

Det er derfor ikke korrekt, at pensionsordningerne mangler årlige tilskrivninger af bonus, som [klageren] anfører i klageskemaet.

3.2. Der var ikke tilknyttet KundeKapital til pensionsordningerne
Ved overførslerne var der ikke noget beløb fra KundeKapital, fordi der ikke var knyttet KundeKapital til de to pensionsordninger.

KundeKapital er særlige bonushensættelser type B, der er ansvarlig kapital i PFA Pension på linje med egenkapitalen. KundeKapital er opdelt i Individuel KundeKapital og Kollektiv KundeKapital.

Individuel KundeKapital er knyttet til en del af vores pensionsordninger, og det fremgår i så fald af policeudskriften. Det forudsætter, at det er aftalt med virksomheden eller organisationen, der har indgået den overordnede aftale med os, og som den enkelte medarbejders pensionsordning hører under. Individuel KundeKapital bliver opbygget af beløb, der svarer til 5 % af indbetalingerne til den pågældende medarbejders pensionsordning.

Kollektiv KundeKapital er et samlet beløb, der står til sikkerhed for Individuel KundeKapital og som giver ekstra forrentning til Individuel KundeKapital.

I 2004 indførte vi muligheden for at opbygge Individuel KundeKapital i forbindelse med indbetalinger til pensionsordninger. Det er derfor udelukket, at der kunne være knyttet Individuel KundeKapital til [klagerens] pensionsordninger, fordi indbetalingerne til disse stoppede allerede i 2000. Det fremgår således heller ikke af [klagerens] policeudskrifter, at der er tilknyttet Individuel KundeKapital.

3.3. [Klageren] kunne ikke få en del af kollektivt bonuspotentiale
Vi og andre pensionsselskaber har kollektive reserver til sikkerhed de ydelsesgarantier i pensionsordninger, som er nævnt ovenfor i pkt. 3.1. Da pensionsordningerne ophørte i 2007, blev disse kollektive reserver kaldt kollektivt bonuspotentiale.

[Klageren] havde intet krav på at få en del af det kollektive bonuspotentiale, da hans pensionsordninger blev ophævet i 2007 og depoterne blev overført til Danske Bank. Det fremgår hverken af policeudskrifter eller forsikringsbetingelser, at [klageren] havde krav på dette, og vi tilbød det ikke til vores kunder.

4. Konklusion
Vi afviser [klagerens] krav om, at vi i 2007 skulle have overført yderligere beløb for bonus/KundeKapital udover depoterne, som vi overførte til Danske Bank, da pensionsordningerne blev ophævet.

Depoterne, som vi overførte, inkluderede bl.a. den bonus, der var tilskrevet i den periode, hvor pensionsordningerne havde eksisteret. Der var ikke knyttet KundeKapital til pensionsordningerne. [klageren] havde ikke krav på at få en andel af de kollektive reserver (kollektivt bonuspotentiale). I øvrigt vil et eventuelt krav, der havde bestået i 2007, være forældet nu 8 år senere."

Klageren har i brev af 9/4 2015 til nævnet bemærket:

"PFAs fremlæggelse af sagen er decimeret til noget, jeg ikke kan genkende og ikke forholde mig til! Der er af PFA tilsidesat aftaler, der er indgået med mig. (Pensionerne er på nær den seneste tegnet med garantirente på 4,5 %.)

Tidligere fremsendte argumenter bekræftet gennem pressen og nyhedsmedier, at min og andres bonus/kundekapital er blevet overført til selskabets egenkapital.

Finansstyrelsen og Erhvervsankenævnet er gået i forhandling om sagen. Jeg forventer medhold i afgørelsen om tildeling af bonus/kundekapital!"

Nævnet har fået forelagt sagens bilag.

Nævnet udtaler:

Nævnet lægger til grund, at klageren i 2007 ophævede sine to pensionsordninger i selskabet, og at selskabet efter aftale derpå overførte depoterne til en bank. Han har gjort gældende, at de beløb, som selskabet overførte til banken i 2007, var for små.

Nævnet finder, at der for et eventuelt krav på efterbetaling fra selskabet i en sådan situation gælder den almindelige 3-årige forældelsesfrist, jf. § 3, stk. 1, i forældelsesloven, og at denne frist skal regnes fra det tidspunkt, hvor depoterne blev overført, og hvor et krav mod selskabet om efterbetaling således ville kunne rejses.

Det følger dog af overgangsbestemmelserne for den nye forældelseslov af 2007, jf. forældelseslovens § 30, stk. 1, at forældelse af klagerens krav tidligst kan indtræde den 1/1 2011.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har sandsynliggjort, at han har befundet sig i en sådan utilregnelig uvidenhed omkring væsentlige, faktiske omstændigheder vedrørende grundlaget for det rejste krav, at forældelsesfristen af den grund har været suspenderet. Nævnet lægger til grund, at der heller ikke er indgået nogen aftale mellem klageren og selskabet om suspension af forældelsen.

Nævnet finder derfor, at klagerens eventuelle krav på efterbetaling fra selskabet var forældet, da han indbragte sagen for nævnet i 2015.

Allerede som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels